

Een versnellinkje lager

Voetbal op kleine veldjes, zonder slidings. Het is een ideaal recept voor de voetballer die na zijn 35ste nog actief wil blijven op het veld, maar vooral speelt uit liefde voor het spel.

EMIL VISSER

Doelman Wim verontschuldigt zich. Zijn donkergrijze golvende haren zitten na een mislukte duik in de war. „Normaal gesproken draag ik een bril. Dus soms zie ik de bal wat laat aankomen.” Ook Wims reflexen zijn niet meer als die van een kater. Hij is de vijftig gepasseerd, maar tegelijk nog steeds gek genoeg om de keepershandschoenen aan te trekken en zich namens de Sittardse club DVO op de bal te storten.

Lopen

Welkom bij het 35+-voetbal. Terwijl deze vrijdagavond op het oefenveld van SV Einighausen wordt getraind door het eerste team en het damesteam van de plaatselijke club, spelen vier 35+-teams in competitieverband tegen elkaar. Naast het team van Wim en de thuisclub zijn ook VV Sittard en SV Munstergeleen present. Een competitie met clubs uit de buurt. Lekker handig. Sommige spelers zijn met de auto gekomen, enkelen hebben de fiets uit de schuur gepakt om in Einighausen te geraken.

Met 7 tegen 7 op een half veld lijkt het wel een wedstrijd van de E-pupillen. Verschil is dat het veld bij een 35+-wedstrijd lekker vol staat met grote kerels. Er hoeft minder gelopen te

**Op het complex
van SV
Einighausen
spelen
35+-plussers
competitiewedstrijd
(Luc Lodder)**

worden dan op een heel veld, maar daarentegen is het strak en secuur inspelen van de bal des te belangrijker. Op een heel veld kan je je bovendien als speler meer verschuilen achter je teamgenoten, zeker als de bal aan de andere kant van het veld is. Hier zijn de spelers bijna altijd betrokken bij het spel, waar de bal ook is.

Een gelukje voor de 'oudjes': een 35+-duel duurt slechts twintig minuten. Er zijn meer afwijkende regels: buitenspel is afgeschaft en de sliding is verboden. Ook stevig lichamelijk contact wordt niet getolereerd. Scheidsrechters van dienst Jack Eijpe en Ber Vertommen houden alles in de hand. Laatstgenoemde wijst met zijn duim naar Eijpe. „Hij fluit de 35+-wedstrijd vanuit de middencirkel. Dat kan ook. Maar ik hou het graag lekker strak en loop over het veld. Normaal vlag ik hier bij SVE. Maar dan ben ik na een wedstrijd doodop. Hier hoef ik niet veel te lopen. Ook krijg ik hier niet veel gezeik over me heen. Het gaat er prettiger en gemoedelijker aan toe dan bij reguliere wedstrijden. Dat is wel eens fijn.”

Blessures

Geen buitenspel, geen slidings, amper lichamelijk contact en ook nog kleinere doeltjes. Het gaat wellicht ten koste van het spel zoals voetbal bedoeld is. Maar niet ten koste van het spelplezier van de spelers. Peter Jansen is net op eigen verzoek gewisseld bij de laatste wedstrijd van DVO als hij uitlegt waarom deze voetbalvorm voor hem ideaal is. „Tot mijn veertigste heb ik in een gewoon team gevoetbald”, zegt hij met een warm hoofd dat dampet in de frisse avond. „Maar dan ben je iedere zaterdag kwijt. Ik heb twee kinderen, een gezin. Het ontbreken van slidings vind ik prima. De kans op blessures wordt zo gereduceerd.” Het is het algemene gevoel van de voetballers, die juist in een lager versnellinkje en met minder druk op de ketel willen genieten van hun lievelingssport.

En ook de club profiteert er van. Gastheer SVE doet dit seizoen voor het eerst mee met een 35+-team. „Als club ben je altijd op zoek naar een nieuwe markt”, verduidelijkt Toby Leurs, secretaris van de club. „Dit is een nieuwe doelgroep die we aanboren. Als de jaren verstrijken, haken voetballers af. Ze willen geen wekelijkse verplichting hebben om op het veld te staan. Bovendien zitten 35-plussers met een veranderend

privéleven, zoals werk, kinderen. Of ze krijgen last van blessures als ze te vaak en te lang op het veld staan.”

SVE benaderde oud-leden die waren gestopt wegens genoemde problemen. Een aantal gepensioneerde voetballers hapte toe. Bestuurslid Marc Wijnen: „Eerlijk is eerlijk, het is goed voor de clubkas. Als kleine vereniging moeten we het vooral van de kantineopbrengsten hebben. Deze avond hebben we toevallig een Mexicaanse avond in de kantine. Dus dat we vandaag bezoek hebben is wel zo leuk.”

Leeftijdsfraude

Met een schuin oog wordt naar de tegenstander gekeken. „Zijn die allemaal 35 jaar of ouder? Dat denk ik niet”, mompelt een speler van VV Sittard. Hij is niet de enige die zijn twijfels heeft over de thuisploeg. Scheidsrechters Eijpe en Vertommen weten het zeker. „Het kan nooit dat die jonkies zo oud zijn.” Onvervalste leeftijdsfraude? Het blijft bij een enkele opmerking zonder wrevel. Al is het krachtsverschil soms wel erg groot. Deze avond valt het nog mee, maar uitslagen van 9-0 -na slechts twintig minuten speeltijd- zijn geen uitzonderingen in deze competitie.

De felle lichten gaan uit, de warme douches gaan aan. Terwijl enkele spelers met een sigaretje in de mond voor de kleedkamerdeur nagenieten van de wedstrijden, wordt een dienblad met gevulde Jupilerglazen uitgedeeld in het kleedlokaal. Een goed begin van de derde helft, die later in de kantine een vervolg krijgt.

Het kleine hoofdkwartier van de dorpsclub zit even later namelijk propvol. Sombrero's hangen aan het plafond en glaasjes tequila worden voor één euro aan de man gebracht. Keeper Wim - met bril inmiddels - heeft een pilsje klemvast. De half versleten roodbruine tegeltjes op de grond veranderen nog net niet in een dansvloer.

„Je ziet het”, roept bestuurslid Wijnen tussen de feestelijke muziek door. „Van alle clubs blijven mensen hangen. Ook dít is onderdeel van 35+-voetbal.”

Het gerucht wil dat diverse Sittardse voetballers hun auto die avond op het parkeerterrein van SVE hebben laten staan.